

Cante Waste Oyate – zpráva o činnosti rodu – 2017

Květen -Filipova Huť – FRAM

Krásná akce, zúčastnili se všichni z rodu. V sobotu jsme šli na celodenní výlet směrem na Březník, bylo krásné počasí. Večer jsme poseděli s kytarou. V neděli jsme šli bosky na Modravu, kde jsme si dali výborný oběd. Počasí nám celou dobu přálo, bylo krásně teplo a na Framu jsme našli příjemné zázemí, útulnou kuchyni a pokojíčky, kde se krásně spalo.

Červenec - Kosí potok

Jeli jsme jen část rodu, protože Kojoti očekávali nový přírůstek do rodu. Týden začal ve znamení krásného počasí, koupali jsme se každý den. Simča chytla „kosí nemoc“, takže musela odjet domů, ale v úterý se vrátila. Byli jsme na dvou výletech v okolí „Michalovek“. Holky se zúčastnily závodů lodiček. Moc jsme si užili pohodu táborového života, povídání s kamarády. Dětem se moc líbilo powwow. Holky navlékaly korálky a došivaly nové šaty, sbírali a sušili jsme bylinky. Týden uběhl, jak voda v Kosím potoce...

Srpen – Beskydy (chalupa na Soláni)

Vyrazili jsme opět bez Kojotů, kteří čekali, až přiletí vrána. Měli jsme s sebou kola. Terény nic nedaly zadarmo, takže i 30km za den byl úspěch. Bylo velké vedro, v noci se skoro nedalo v chatě spát. V podvečer jsme hráli ringo za chatou. O volném dni jsme s holkami doplňovaly woodcrafterské zápisníky a plánovaly plnění dalších orlích per.

Ve čtvrtek jsme šli na pěší výlet na Radhošť, na jejímž vrcholu nás čekala nádherná sms-ka: Kojotům se narodila Olívie, a to dokonce přímo u nich doma. Eliška, jako správná indiánka vše zvládla na jedničku a my jí z vrcholku Radhoště radostně poslali veliké WASTÉ. Pak jsme pokračovali na Pustevny a odtud jsme jeli 4km dolů na koloběžkách. Našemu Carlovi se z toho bohužel ušoupaly packy, takže nemohl dva dny chodit, chudák. Týden brzy utekl a nám zůstaly krásné vzpomínky na čas strávený s kamarády.

Listopad – Pomezní boudy (chata naproti Sněžce)

Vyrazili jsme úplně všichni (i malá Oliva) a oba psi, obsadili jsme celou chalupu. Byli jsme na krásném výletě na Sněžce, výstup a sestup stsežoval umrzlý sníh a led. Večery jsme trávili hraním her , vyprávěním a zpěvem u kytary. V místním pivovaru jsme si koupili na ochutnávku výborné pivo.

Při jedné vycházce sebou bohužel Kojot plácnul na led tak nešťastně, že si bohužel zlomil ruku. Surikatu zase bolel zub, takže to trochu kazilo dojem z jinak příjemné akce.

Prosinec – Vánoční besídka, která se nekonala.

Kojoti nám odjeli do Ameriky, prozkoumávali oblast, kde žijí hrdinní Semolinové. Po návratu nám promítali krásné fotky a vyprávěli o setkání s místními indiány.